

کسانی که کارشان لعن و نفرین است، در روز قیامت نه از شفاعت کنندگان هستند و نه از گواهان

از ابودرداء رضی الله عنه روایت است که گفت: از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که می فرمودند: «کسانی که کارشان لعن و نفرین است، در روز قیامت نه از شفاعت کنندگان هستند و نه از گواهان [صحیح] [مسلم روایت کرده]

پیامبر صلی الله علیه وسلم خیر می دهد، کسی که زیاد لعن می گوید در حق کسی که سزاوار لعن نیست، مستحق دو عقوبت می شود: نخست: در روز قیامت از رساندن رسالت پیامبران برای امت ها گواه نخواهد بود، و شهادتش در دنیا پذیرفته نمی شود؛ او به دلیل فاسق بودن اش، و شهادت نصیبش نخواهد شد، که همانا کشته شدن در راه الله است. دوم: هرگاه روز قیامت مؤمنان برای برادران خود که مستحق دوزخ اند شفاعت کنند، آنان از شفاعت کردن محروم می شوند.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/5495>

